

УДК 338.48

Богдан Н. М.¹, Ібрагімов А. Р.², Камишан А. П.³

¹ д-р екон. наук, професор, Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

² студ. гр. МГРС 2023-1, Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

³ студ. гр. МГРС 2023-1, Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТ В СИСТЕМІ СТРАТЕГІЧНИХ ДЕТЕРМІНАНТ ГОТЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Одним із ключових інструментів ефективного антикризового управління підприємствами готельного бізнесу є розробка та впровадження антикризової стратегії, яка покликана виявити та підсилити ринкові конкурентні переваги, що є вирішальними в процесі конкурентної боротьби, а також сприяти побудові конструктивних взаємовідносин із конкурентами. Успішність антикризової стратегії підприємства безпосередньо залежить від її здатності адаптуватися до специфічних умов конкретної кризової ситуації та врахування впливу додаткових зовнішніх і внутрішніх чинників, що впливають на діяльність підприємства [1].

Для того щоб антикризова стратегія підприємств готельного бізнесу була ефективною, необхідно враховувати ряд базових цілей її реалізації.

По-перше, одним із головних завдань є забезпечення ліквідності та платоспроможності підприємства шляхом оптимального поєднання власних та залучених джерел фінансування. Така структура фінансових ресурсів дозволяє підприємству зберігати фінансову стабільність і оперативно реагувати на зміну ринкових умов.

По-друге, важливим аспектом є забезпечення високого рівня рентабельності та стабільне функціонування підприємства в зоні прибутковості. Ефективне господарювання в умовах кризи вимагає постійного моніторингу

фінансових показників і адаптації операційної діяльності до нових умов, що дає змогу підприємствам залишатися конкурентоспроможними навіть у несприятливих ринкових ситуаціях.

Управління ризиками в підприємницькій діяльності ґрунтується на комплексному аналізі ризиків та розробці інструментів, що спрямовані на їхню ідентифікацію, оцінку і мінімізацію. Ефективна система управління ризиками потребує побудови структурованої моделі, яка враховує низку факторів, що варіюються залежно від специфіки кожної окремої сфери підприємництва. Оскільки ризики є невід'ємною частиною будь-якої економічної діяльності, підприємствам важливо вміти оцінювати рівень ризику, прогнозувати його вплив та розробляти стратегії управління, спрямовані на мінімізацію можливих негативних наслідків.

Зростаюча невизначеність у світовій ринковій економіці зумовлює необхідність особливої уваги до досліджень у сфері управління ризиками. Це стає особливо актуальним у світлі значного впливу туристичного сектору на світову економіку. Підвищення конкурентного тиску на підприємства сфери послуг, включно з готельним бізнесом, робить управління ризиками ключовим елементом забезпечення їхньої стійкості та успішного функціонування.

Наукові дослідження, як вітчизняні, так і зарубіжні, пропонують різні підходи до оптимізації управління ризиками. Основна концепція полягає у виявленні потенційних наслідків діяльності в умовах ризику, розробці превентивних заходів для запобігання або мінімізації втрат, а також створенні системи, яка не лише нейтралізує негативні наслідки, але й дозволяє максимально використати можливості для отримання прибутку в умовах ризику.

У сучасних умовах економічної діяльності, особливо у сфері послуг, необхідно розробити адаптивну модель управління ризиками, яка враховуватиме особливості кожного сектору. Зокрема, для готельного бізнесу важливо зосередитись на вдосконаленні процесів оцінки ризиків та запровадженні ефективних методів їхнього зниження. Це дозволить підвищити

конкурентоспроможність підприємств, забезпечуючи їхню гнучкість та стійкість у мінливих ринкових умовах.

Конкретна антиризикова стратегія залежить від економічної ситуації і від сфери діяльності підприємства готельного господарства, але в широкому сенсі підприємство здійснює або активне управління ризиками (стратегія прориву), або пасивне (стратегія виживання). Стратегія прориву передбачає радикальну зміну всіх критеріїв діяльності за короткий термін, заняття лідируючого положення в обраному ринковому сегменті. Вона сприяє впровадженню всіх інструментів і прийомів ризик-менеджменту та орієнтує на максимальне використання ситуації ризику з метою забезпечення економічного зростання [2].

Від правильного вибору і реалізації конкретної антиризикової стратегії залежить в значній мірі ринковий успіх підприємства та його конкурентна позиція.

Отже, стратегія антиризикового управління є багатовимірним інструментом, який сприяє не лише подоланню кризових явищ, але й відкриває нові можливості для розвитку. Важливо, щоб вона була динамічною та гнучкою, здатною враховувати змінні ринкові тенденції та забезпечувати конкурентні переваги підприємству в довгостроковій перспективі.

Список використаних джерел:

1. Скібіцький О. М. Антикризовий менеджмент : навч. посіб. Київ : Центр навчальної літератури, 2009. 568 с.
2. Готельний бізнес: стратегії розвитку : монографія / Л. Д. Завідна. Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2017. 600 с.